

318. ЗАИМОВ, Йордан. Речник на румънските лични имена. – Б ъ л г. език, XVI, 1966, № 4, 400–404.

Н. А. К о н с т а н т и н е ч к и. Ономастичният румънски речник, 1963 г. З а и м о в дава и много свои добавки, отправки: *-АЧ* (Драгач, Братач); *-ИЧ* (Радич, Драгич, Ботич, Марич); *-МАН* (гр. Ојман, Кагаман; срб. Вукман, тя е южнославянска); *-ОМ*, *-АН* (Драгоман, Радоманъ) – с. 401.

319. ЗАИМОВ, Йордан. Ст. Илчев. Речник на личните и фамилни имена у българите. С., 1969, 626 с. – О п о м а с т и с а (Kraków, Polska), XVII, 1972, № 1, 268–284.

320. ЗАИМОВ, Йордан. Двучленни лични имена в българската топонимия. – О п о м а с т и с а, XX, 1975, 169–230.

321. ЗВОЛИНСКИ, П. Имена на известни лица и събития в българската топонимична номенклатура. – Из в. на Историческо дружество, XVI – XVIII, 1940, 233–263.

Възпоменателни изкуствено промени вм. турски.

322. ЗГИНАРОВ, Георги. Село Келеджилери (Беломорска Тракия). – С., НС ОФ, 1969.

Лични и фамилни имена, прякори: 92–93.

323. ЗЕРОВ, Асен. Рудозем. – Р о д о п и, 1969, № 12, 9–11.

Фамилни имена и прякори: с. 10–11.

324. ЗИГМУНД, Ханс. Много полезна книга за транскрипцията. [Изговор и транскрипция на чужди имена в българския език. Л. Андрейчин, М. Вългенов. С., 1974]. – Б ъ л г. език, XXV, № 3, 265–268.

325. ЗИГМУНД, Ханс. Транслитерация или транскрипция. – Б ъ л г. език, XXXIV, 1984, № 2, 147–153.

326. ЗЛАТАРСКИ, В. Н. Кой е бил Тодор Черноризец Доксов. – Б ъ л г. прел., IV, 1897, N 3, 42 - 63.

327. ЗЛАТАРСКИ, В. Н. Тъй наречените “грамоти” на Пинция и неговия син Плезо. – В: Г о д. на Софийския университет. ИФФ, XV – XVI, 1919 – 1920. С., 1921, 1–58.

328. ЗЛАТАРСКИ, В. Н. Потеклото на Петра и Асеня, водачите

на въстанието в 1185 г. – С п и с а н и е на БАН, 45, 1933, № 22, 7–48.

Смята куманско *Асен, Борил*, Пр. *Белгун*.

329. ЗОГРАФОВ, Б. За произношението и писането на чужди собствени имена в българския език. – Р о д н а реч, X, 1937, – 3–4, 141–142.

330. ИВАНОВА, Вера. Надписът на Мостич в преславски епиграфски материали. – Н а д п и с ъ т на Чергобиля Мостич. С., 1955, 43–104. – Б ъ л г. език, 1955, № 2, 94–117.

331. ИВАНОВА, Климентина. Йòхан или Йохàн. – Б ъ л г. език, X, 1960, № 1, 70–71.

В нем. *Йòхан*, у С м и р н е н с к и заради стъпката *Йохàн*.

332. ИВАНОВА, Климентина. За имената на -ЬО и -ЙО. – Б ъ л г. език, XV, 1961, № 1, 57–58.

Не е оправдано форма с -Ю, тъй като е с редукция, диалектна, а се приема зв. на -ЬО, -ЙО.

333. ИВАНОВА, М. Изговор и транскрипция на белоруски имена. – Б ъ л г. език, XX, 1970, № 1, 38.

334. ИВАНОВА, М. Към въпроса за транскрипцията на някои полски имена на български език. [Бележки и материали]. – Б ъ л г. език, 1971, № 1, 79–82.

335. ИВАНОВА, Недялка. Наблюдения върху антропонимията на поемата “Кървава песен”. – Е з. и литер., XXX, 1975, № 5, 45–49.

336. ИВАНОВА, Недялка. Една особеност при употребата на антропонимията в поемата “Кървава песен”. – Б ъ л г. език, XXVIII, 1978, № 3, 233–237.

337. ИВАНОВ, Йордан. Култ Перуна у южных славян. – И з в. отд. рус. языка и словесности, VIII, 1903, № 4, 144–148, 155–159.

338. ИВАНОВ, Йордан. Старобългарски и византийски пръстени. – И з в. на Бълг. истор. д-во, II, 1911, 2–5.

Имената могат да се ползват за антропонимията, принцип на ЛИ+ФИ.

339. ИВАНОВ, Йордан. Поменици на български царе и царици.

– Изв. на Истор. д-во, IV, 1915, 221–222.

Ръкописи от XVI век.

340. ИВАНОВ, Йордан. Български имена, записани преди 200 години. – Училищен преглед, XXVI, 1927, № 1, 42–50.

341. ИВАНОВ, Йордан. Българските имена в Чивдалското евангелие. – В: В чест на проф. Л. Милетич. С., 1933, 626–638. – Мир, XXXIII, 1927, № 8204.

IX в. Съдък, расате, Гаврил, Симеон, Яков, Пракси и Анна. Борис и Докс приема за турански. Пракси от Евпраксия. Часлав.

342. ИВАНОВ, Йордан. Прякорът Каравелов. – Родна реч, 1935, № 9, 222–225.

343. ИВАНОВ, Йордан. За името КОТОКЮВ в пространното житие на Климент Охридски. – В: Славистичен сборник. С., 1978, БАН, 41–44.

Лично име от арнаутски род *Котоцки* от с. Гърмен, Гоцеделчевско.

344. ИВАНЧЕВ, Светомир. Транскрипция и изговор на чешки имена в български език. – Български език, VII, 1957, № 2, 147–154.

345. ИВАНЧЕВ, Светомир. Пак за панагюрските и копривщенските прякори на -ЕК. – Език и литература, XV, 1960, № 3, 223–235.

346. ИВАНЧЕВ, Светомир. Транскрипция и изговор на словашките имена в български език. – Български език, XVII, 1967, № 4, 352–360.

347. ИВАНЧЕВ, Светомир. Фонемата *Ц* в системата на българските лични имена. – В: В чест на проф. Ст. Стойков. С., 1974, 105–113.

348. ИВАНЧЕВ, Светомир. Антропонимическите зони в България. – In: Actes du XI-e Congrès international des Sciences Onomastiques. T. I. Sofia, 1974, 411–425.

349. ИВАНЧЕВ, Светомир. Сокращенные двухсложные открытые личные собственные имена на -о/-а после твердого согласного в болгарском языке. – Балканско езиковедие, 18. С., 1975, № 1, 57–82.

350. ИВАНЧЕВ, Светомир. За личното име Марин/Марина,

Маринка. – Б ъ л г. език, 26, 1976, № 5, 395–398. – Б ъ л г. език – класически и екзотичен. С., 1988, 216–220.

351. ИВАНЧЕВ, Светомир. Взаимодействие между българския и румънския език в областта на антропонимията. – Б ъ л г. език – класически и екзотичен. С., 1988, 210–215.

352. ИВАНЧЕВ, Светомир. Върбан – Сълко и производни. – Б ъ л г. език – класически и екзотичен. С., 1988, 221–222.
Рум. *Salku, Sälka* – калки на *Върба, Върбан*.

353. ИГОВ, А. Транскрипция и изговор на сърбохърватски имена в български език. – Б ъ л г. език, V, 1955, № 3, 247–250.

354. ИГОВ, А. Транскрипция на чужди имена. – Н а р о д н а култура, № 35, 2 септ. 1967.

355. ИКОВА, Иванка. Една все още актуална тема. – С л и в е н с к о дело, № 5 (2140), 13 ян. 1970.

За личните имена в българския език.

356. ИКОВА, Иванка. За имената – нашенски и чужди. – О т е ч е с т в е н фронт, № 9778, 22 юли 1976.

357. ИЛИЕВА, К. Какво име да изберем на детето си. – Д у н а в с к о дело (Свишов), XX, № 7, 15 февр. 1975.

358. ИЛИЕВ, Йордан и Донко Дечев. Към въпроса за партизанските псевдоними. – В: И з в. на Института по история на БКП, 1971, № 25, 237–272.

Вж. К ъ н е в а, Кера. Партизански псевдоними...

359. ИЛИЕВ, Чавдар. Български фамилни имена в Забърдо. – Р о д о п с к и устрем (Смолян), № 109, 26 сеп. 1970.

360. ИЛЧЕВ, Стефан. Ботев или Ботйов. – Р о д н а реч, I, 1927 – 1928, № 3, 115–118.

361. ИЛЧЕВ, Стефан. За Василя Друмев. (За косвения падеж при лични мъжки имена. – Л и т е р. глас, № 112, 25 април 1931.

362. ИЛЧЕВ, Стефан. Име и презиме. – Л и т е р. глас, № 227, 21

март 1934.

363. ИЛЧЕВ, Стефан. Праговор на чужди имена. – Е з. и литер., I, 1946, 17–19.

364. ИЛЧЕВ, Стефан. Правопис на чуждите думи. – Б ъ л г. език, 1951, № 1–2, 74–77.

Транскрипция на собствени имена от руски, полски и чешки на български.

365. ИЛЧЕВ, Стефан. Константин или Костадин. – Б ъ л г. език, II, 1952, № 3–4, 254–256.

366. ИЛЧЕВ, Стефан. Честименски, Чистименски, Честеменски. – Б ъ л г. език, VII, 1957, № 2, 176–178.

Предлага Честеменски, който обединява стария и нов местен изговор, от перс. честимен: *чест* “пъргав, бърз” + *мен* “човек” или *ман*.

367. ИЛЧЕВ, Стефан. За правописа на някои имена: Колю или Кольо, Настрадаин ходжа. – В е ч е р н и новини, № 1810, 10 юли 1957.

368. ИЛЧЕВ, Стефан. Имената на децата. – В е ч е р н и новини, № 1865, 13 авг. 1957.

369. ИЛЧЕВ, Стефан. Някои въпроси относно фамилните имена у нас. – Б ъ л г. език, VIII, 1958, № 1, 76–77.

Във връзка с паспортите се загубват ФИ. ФИ трябва да бъде еднакво за всички членове. Образуват се: от ЛИ на дядо, баба; от родов Пр. – *Диловски*, *Пеновски*; от родното място на баба, дядо – *Дряновски*; от личен прякор на дядо, баба – *Камбуров*; от комбинация ЛИ + Пр. – *Карастоянов*; от народностно име – *Арнаудов*, *Влахов*; от особености на родоначалник.

370. ИЛЧЕВ, Стефан. Произход и форма на някои собствени имена. – Б ъ л г. език, VIII, 1958, № 3, 283–284.

За името *Георги*.

371. ИЛЧЕВ, Стефан. За превеждането и побългаряването на чужди и лични имена. – Б ъ л г. език, VIII, 1958, № 6, 534–535.

372. ИЛЧЕВ, Стефан. За личните и фамилни имена (против честите грешки в печата). – В е ч е р н и новини, № 2481, 13 авг. 1959.

373. ИЛЧЕВ, Стефан. Из българската антропонимия. Имена с озвучени съгласни, с вмъкнато Д. Неударено и ударено Ъ в имената. – Б ъ л г. език, IX, 1959, № 1, 20–24.

Кочо – Гочо, Банго – Банко, причини различни, съседно *Н, Р* и др. С вметнато *Д*: *Бандо, Бендо* от *Бано, Бено* и др. Прилагателни от ЛИ: притежателни на *-ОВ, -ЕВ, -ИН* и относителни на *-СКИ (-ОВ, -ЕВСКИ)* и особени диалектни на *-ЕСТ – Василестия...*

374. ИЛЧЕВ, Стефан. Произход на името Пунзаров. За името *Венцеслав*. – Е з. и литер., XIV, 1959, № 3, 228.

375. ИЛЧЕВ, Стефан. Собствени имена с Е и Я. – Б ъ л г. език, IX, 1959, № 3, 257–258.

Да се запазва изговорът на *ЯТ*, както приема лицето: *Желѐзко* и *Желязко*, *Цветко – Цвятко, Вѐра – Вѝра*. Това дава богатство на имена.

376. ИЛЧЕВ, Стефан. Произход и форма на някои собствени имена: за името Александър, за името Чавдар. – Б ъ л г. език, IX, 1959, № 4–5, 419–420.

Гр. *александрос* ‘възпирам, браня’. мъж, човек, защитник на хората, мъжете’. Тур. *чавдар* ‘ръж’, по-вероятно перс. тур. *чахадар* ‘сановник, големец’. Ботевият Чавдар засилва използването му.

377. ИЛЧЕВ, Стефан. За името Гатьо. – Б ъ л г. език, IX, 1959, № 4–5, 448–449.

Видоизменено ЛИ с *Га-* (Дра-ган, Ганьо, Гаврил(+ -тъо, -то). Производни от него.

378. ИЛЧЕВ, Стефан. За името Венцеслав. – Е з. и литер., XIV, 1959, № 3, с. 228.

379. ИЛЧЕВ, Стефан. Лични и фамилни имена в Ботевградско. – И з в. на ИБЕ, VII, 1961, 307–357.

Фонетични особености на говора като основа за разнообразие на форми при имената.

380. ИЛЧЕВ, Стефан. За някои панагюрски имена. – Б ъ л г. език, XI, 1961, № 2, 178–180.

Роглев, Скарлат, Скрелат итал. Каралеев, Королеев, Парпулов, Ланджев, Гаджо, Финджеков, Деян.

381. ИЛЧЕВ, Стефан. Лични мъжки имена на гласна. – Б ъ л г. език, XII, 1962, № 6, 554–555.

Злати – Златю – Златьо.

382. ИЛЧЕВ, Стефан. Побългарени лични имена. – И з в. на ИБЕ, IV, 1962, 217–220.

Побългаряване на християнски календарни имена по форма или свързване с домашни думи: Тодор – Божидар, Евгения – Благородна, Теофана – Божана, Стефан – Венцислав, Иларион – Веселин, Страти – Войн, Войно, Зоя – Жива, Киряк – Недельо. Избиране на именни данни по отделни букви на даден празник.

383. ИЛЧЕВ, Стефан. Бележки за стара книга. – Б ъ л г. език, XIII, 1963, № 4–5, 476–478.

384. ИЛЧЕВ, Стефан. Гергѝн или Гиргѝн . – Б ъ л г. език, XIII, 1963, № 6, с. 556.

Изговор в Западна и Източна България. *Гергин*, *Гергинов* са от просторечната форма *Герги* и в Западна България се изговаря *Гергин*, *Гергинов*, а в Източна – с редукция. Обособени са като две имена и се пишат както се изговарят. “Тъкмо това е характерно за ЛИ и ФИ и то създава тяхното по-голямо разнообразие.” – с. 556.

В софийския телефонен указател за 1961 г. 11 души Гергинов, Гергинова и 6 души Гиргинов, Гиргинова. И двете са правилни.

385. ИЛЧЕВ, Стефан. Лични и фамилни имена в Стара Загора. – Б ъ л г. език, XIV, 1964, № 1, 40–50.

386. ИЛЧЕВ, Стефан. Лексика от фамилни имена. – И з в. на ИБЕ, XI, 1964, 437–448.

387. ИЛЧЕВ, Стефан. Българските фамилни имена. – И з в. на ИБЕ, XVI, 1968, 531–568.

388. ИЛЧЕВ, Стефан. За хубави български имена на децата ни. – Б и б л и о т е к а за жената, 1968, № 70, 50–51.

389. ИЛЧЕВ, Стефан. Фамилни имена на -СКИ. – Б ъ л г. език, XX, 1970, № 2–3, 232–233.

Най-чести на *-ОВ*, *-ЕВ*, на второ място на *-СКИ* (*-ШКИ*, *-ЧКИ*).

390. ИЛЧЕВ, Стефан. Някои фонетични явления при лични име-

на. – В: В п а м е т на проф. д-р Ст. Стойков. С., 1974, 115–118.

391. ИЛЧЕВ, Стефан. Из живота на думите. – Б-ка “Р о д н а реч омайна”. С., 1975, 80–81.

392. ИЛЧЕВ, Стефан. Имена, думи. – Н а ш а родина, 1976, № 2–3, с. 52.

393. ИЛЧЕВ, Стефан. Ета и ита. – Б ъ л г. език, XXVII, 1977, № 2, 151–152.

Произношение на η – в старогръцки като *E*, а в средногръцки и новогръцки като *I*; което е намерило отражение в заети грц. думи и лични имена през различни периоди и пътища у нас с две форми (МихаЕл – МихаИл).

394. ИЛЧЕВ, Стефан. За имената Пижо и Пендо. – Б ъ л г. език, XXXI, 19881, № 1, с. 60.

Пендо, Пендьо видоизменено *Пено, Пеньо* с вмъкване на *д*, като *Гендо* от *Гено, Цендо* от *Цено...*

395. ИЛЧЕВ, Стефан. Нарочно видоизменени имена. – Б ъ л г. език, XXXII, 1982, № 4, 354.

Неетични имена, нарочно изменяни: *Брънзов – Бронзов, Вампирски – Ампирски, Глухов – Лухов, Дупльов – Дублев, Копеланов – Коперанов, Крънзов – Крунзов, Сиромашки – Ромашки, Шопаров – Шапаров.*

396. ИЛЧЕВ, Стефан. Имена и прякори в произведенията на Й. Йовков. – В: Й. Й о в к о в 1880 – 1980. – Нови изследвания. С., 1982, 287–288.

397. ИМЕНА и прякори на футболисти. ИЛЧЕВ, Стефан. – О т е ч е с т. фронт, № 12422, 20 юни 1986, с. 10.

398. ИРЕЧЕК, Константин. История на българите, поправки и добавки. С., 1939, № 6, 139–140.

За името *Асен*.

399. ЙОВКОВ, Йордан. За “Албена”. – Б ъ л г. реч, V, 1930, № 1, с. 39.

400. ЙОВЧЕВ, Иван. Прякорите в едно троянско село (Дълбок дол). – О т е ч е с т. фронт, XXXII, 1981, 10 май 1974.

401. ЙОРГЪНСЪН, Й. Изговор и транскрипция на датските имена в българския език. – Б ъ л г. език, XXV, 1975, № 2, 131–134.

402. ЙОРДАНОВ, Г. А колко звучни са имената на дедите ни. – Р а б о т н. дело, 4 април 1977.

403. ЙОРДАНОВ, Димитър. Крачоловият род. – О т е ч е с т в о, 1983, № 6, с. 43.

Данни за името.

404. ЙОРДАНОВ, Иван. Моливдовули на Дамян Добромир – дук на Тракия и Месопотамия. – И з в. на Народния музей (Варна), 20, 1984, № 35, 99–105.

405. ЙОРДАНОВ, Иван и Димчо Аладжов. Непубликувани оловни византийски печати от Хасковско. – А р х., XXXIII, 1991, № 1, 44–53.

Имена на византийски севастии и други служебни лица.

406. КОЧЕВА, Елена. Nomina attributiva с наставка -ЕК в българските говори. – Б ъ л г. език, 42, 1992, № 5, 397–399.

407. КАЗАСОВ, Димо. Бележки на читателя. – В е ч е р н и н о в и н и, ноември 1960.

За култ към имената на именити дейци.

408. КАЛИНОВ, Атанас. Орехово. С., Изд. ОФ, 1988, 348 с.

Глава IV. Лични имена, прякори и топоними.

409. КАРАВЕЛОВ, Любен. Собствените имена на българите. – В: С ъ б р а н и съчинения. В 9 тома. Т. 6. 1916, 425–427.

410. КАРАВЕЛОВ, Любен. За българския език. – С в о б о д а, I, № 5, 3 дек. 1869; – В: С ъ б р а н и съчинения. Т. 6. С., 1966, с. 140.

“Българският народ дотогава няма да има едно правописание, докато нашите писатели не обърнат най-голямото свое внимание на българското народно произношение и на конструкцията на българския език. Българите не щат да пишат едно правописание до това време, докато нашите писатели не престанат да се ръководят по старовремската етимология и по руския синтаксис, с една дума българите само тогава ще имат едно правописание, когато захванат да пишат чисто български и да оставят настрана и древнословенския и руския език. Българите не са ни руси, ни старословени, а българи и затова трябва да пишат на

български и да говорят български.” – В: С ъ б р а н и съчинения. Т. 6. с. 140.

Против старите букви, да се пише фонетично. “За нас пишем: за българите или за старите славяни и русите?”

Графиката, правописа да обслужва нуждите на обществото на определен етап от развитието му.

411. КАРАВЕЛОВ, Любен. Памятники народного быта болгар. [Народныя българскія имена]. Москва, № I, 1861, 285–296.

412. КАРАНОВСКИ, Иван. Карнобатската кондика. – Из в. на Народния етнографски музей, I, № 3–4, 205–214.

Дава имена на починали лица 1840 – 1870.

413. КАРАСТОЙЧЕВА, Цветана. За прозвищата в слянга на учащите се (с оглед към тяхната деривация). – В: Т р у д о в е на ВТУ. Филологически факултет. Т. 13. С., 1978, № 2, 91–207.

414. КАРПЕНКО, А. Ю. Двусловные личные имена в современном русском и болгарском языке. – В: Т р у д ы Самаркандского университета, выпуск 284, 1976. Вопросы ономастики, № 3, 103–109.

415. КАРТАЛОВ, Асен. Тайната на личното име. – О т е ч е с т. глас (Пловдив), XXXIII, № 9701, 15 юни 1976.

Отзив за книгата на Н. М и з о в.

415а. КАТУШ, Елвира. Някои проблеми при транскрипция на унгарски имена. – Б ъ л г. език, 1982, № 2, 158–160.

416. КЕПОВ, Иван. Минало и сегашно на Бобошево. С., 1935.

Приложение кондиката на кюркчийския еснаф: ЛИ, ФИ от 1862, 1864, 1865, 1867 г.

417. КЕПОВ, Иван. Имена в кондиката на кюркчийския еснаф (1861) и прякори в с. Бобошево (Дупнишко). – Из в. на Народния етнографски музей, № 2, VIII–IX 1929, 36–239.

418. КЕРЕМИДЧИЕВ, Михаил. На баба буквичката. – О т е ч е с т. фронт, № 10 868, 2 юли 1981.

419. КИРИЛОВ, Йордан. Фамилното име на встъпващите в брак.

[Консултация]. – О т е ч е с т. фронт, № 10715, 28 ноем. 1979.

420. КИТАНЧЕВ, Трайко. За някои собствени имена в български език. – Н о в и н и (Цариград), IV, 1893, № 1–7.

След Франц М и к л о ш и ч несполучлив опит за класификация, но дава материал, дори от книга със спомоществатели.

421. КОВАЧЕВ, Николай. Още нещо за местоположението и името на средновековното селище “Хотел”. – Б ъ л г. език, XI, 1961, № 5–6, 516–519.

422. КОВАЧЕВ, Николай. Панагюрските и копривщенските прякори на -ЕК в светлината на топонимичния материал от Габровско, Севлиево и Троянско. – Б ъ л г. език, 1962, № 3, 217–220.

423. КОВАЧЕВ, Николай. Антропонимични ойконими от Севлиево в турски документи от XV век. – В: Т р у д о в е н а ВПИ – В. Търново. Т. 3. 1965 – 1966, № 3, 92–112.

Селищни названия от антропоними: Агат, Богат, Букур, Врабьо, Дамян, Дебньо, Добромир, Душо, Койо, Млечо, Хирьо.

424. КОВАЧЕВ, Николай. Средновековното селище Киево, антропонимът Кий и отражението му в българската и славянска топонимия. – И з в. на ИБЕ, XVI, 1968, 125–134.

425. КОВАЧЕВ, Николай. Съкровище на лични и фамилни имена. – Б о р б а (В. Търново), XVII, № 57, 12 май 1970.

Рец. за: Стефан И л ч е в. Речник на лични и фамилни имена на българите.

426. КОВАЧЕВ, Николай. Изчезването на с. Малково. – Р о с и ц а (Севлиево), XII, № 382, 31 ян. 1970.

За имената на негови жители и името му от ЛИ *Малко*.

427. КОВАЧЕВ, Николай. Поглед върху българската ономастика с корен БРАТ-, БАТ-. – И з в. на ИБЕ, XVIII, 1970, 219–227.

ЛИ въз основа на топоними и други материали.

428. КОВАЧЕВ, Николай. Имената на наши селища: Берковица. – С е п т е м в р. слава (Михайловград), № 1606, 30 март 1970.

По антропоним *Беро*>*Берко*.

429. КОВАЧЕВ, Николай. Някои предварителни наблюдения върху личните имена на кандидат-студентки при ВПИ в гр. Велико Търново. – В: Ф и л о л о г. изследвания, 1971, 69–70.

430. КОВАЧЕВ, Николай. Батошево и неговото име. – Р о с и ц а (Севлиево), № 46, 17 ноем. 1973.

По ЛИ *Батош*.

431. КОВАЧЕВ, Николай. За имената върху пръстени от църквата “Св. 40 мъченици”–Велико Търново. – Б о р б а, XXX, № 23, 24 февр. 1973.

За ЛИ Доброслав, Калоян, Борислав.

432. КОВАЧЕВ, Николай. За личните имена със суфикс -ОШ и -УШ в българската антропонимия. [Славистични проучвания]. – В: В ч е с т на VII международен славистичен конгрес. С., 1973, 112–121.

433. КОВАЧЕВ, Николай. Мъжки лични имена в Севлиевско от XVI век. – Р о с и ц а (Севлиево), XV, № 47, 27 ноем. 1973.

По турски документи от данъкоплатци. Посочват се селищата.

434. КОВАЧЕВ, Николай. Още нещо за името на Севлиево. – Р о с и ц а (Севлиево), № 40, 6 окт. 1973.

По араб.-тур. ЛИ *Селви* (Серви).

435. КОВАЧЕВ, Николай. Върху названието на гр. Севлиево. – Б ъ л г. език, XXIV, 1974, № 5, 425–431.

По-вероятно по араб.-гр. ЛИ *Серви* – *Селви* ‘кипарис’.

436. КОВАЧЕВ, Николай. От какъв произход е името на село Батулци. – З а р я на комунизма (Ловеч), № 57, 22 май 1975. – Б ъ л г. език, 1977, № 4, 69–74.

По родово име *Батулци*, а то от ЛИ *Батул*.

437. КОВАЧЕВ, Николай. Някои статистически наблюдения върху личните имена на момичетата в Провадия, родени 1901 – 1970. – Т р е т а национална конференция на клоновете на Съюза на научните работници в България. Пловдив, 1977. СНР в България. Клон Пловдив, 107111.

438. КОВАЧЕВ, Николай. Някои наблюдения върху личните имена на -ОШ и -УШ в български език, сравнени с тези в полски. – In:

Studia polsko-bulgarskie. (Prace jezykoz Navcze), № 53, Krakow, 1977, 15–25.

439. КОВАЧЕВ, Николай. М. Гркови. Речник личних имена под Срба Београд, Вук Кораджи, 1977, 328 с. [Отзив]. – Съпост. езиковзнание, X, 1985, № 3, 88–89.

440. КОВАЧЕВ, Николай. Името на Ивайло и неговото разпространение. – Б о р б а (Велико Търново), № 53, 6 май 1978.

441. КОВАЧЕВ, Николай. Един словообразователен тип в южнославянската антропонимия (-УЛ лични имена). – В: С л а в я н с к а филология, XV, 1978, 365–378.

442. КОВАЧЕВ, Николай. Поява и разпространение на личното име Радул в българската антропонимията. – В: С л а в и с т и ч н и проучвания в чест на VIII международен славистичен конгрес. ВТУ, Велико Търново. 1978, 79–85.

443. КОВАЧЕВ, Николай. Поява и разпространение на името Албена в българската антропонимия. – В: Е з и к о в е д с к и проучвания в чест на акад. Вл. Георгиев. С., 1980, 238–243.

444. КОВАЧЕВ, Николай. Относно имената на поета Яворов и популярността му в българската ономастика. – В: Ф и л о л о г и ч е с к и студии. Велико Търново, 1981, 425–440.

За ЛИ Пейо и псевдонима Яворов. Харалампей вм. Яворов.

445. КОВАЧЕВ, Николай. Появление и разпространение личного имени Албена в Болгарии. – В: Processing of the 13-th international congress of onomastic sciences. T 1. Krakow, 1981, 673–675.

446. КОВАЧЕВ, Николай. Върху здрава научна основа. – А н т е н и, XV, № 31, 5 авг. 1981.

За личните имена.

447. КОВАЧЕВ, Николай. Пръстени-печати на Втората българска държава. – В е л и к о Търново, март 1982, с. 2.

448. КОВАЧЕВ, Николай. Името на севастократорица и ктито-

рица Десислава. – В е л и к о Търново, март 1982, с. 9.

449. КОВАЧЕВ, Николай. Името на Великотърновския университет “Кирил и Методий”. – В: Ю б и л е е н сборник “20 години ВТУ (1963–1983). Кн. 1. Езикознание. Велико Търново, 1983, 154–161.

Произход, значение и разпространение на ЛИ *Константин, Кирил и Методий*.

450. КОВАЧЕВ, Николай. Едно старинно име върху пръстенпечат от Търновград. – Б ъ л г. език, XXXIII, 1983, № 4, 319–321.

ЛИ *Бесар*.

451. КОВАЧЕВ, Николай. Върху имената на Константин Кирил Философ. – С т а р о б ъ л г а р и с т и к а, VII, 1983, № 4, 101–105.

452. КОВАЧЕВ, Николай. Асеновци, Асенов при Асеновци, Асенов? – С в е т л и к, приложение на в. Борба, V, № 1124, 24 ноем. 1984.

453. КОВАЧЕВ, Николай. Върху презимето и името на Григорий Цамблак. – В: Т ъ р н о в с к а книжовна школа. Т. 3. С., 1984, 201–206.

454. КОВАЧЕВ, Николай. Двойни личини имена в българската антропонимия. – Б ъ л г. език, XXXIV, № 4, 367–371.

От типа *Ана-Мария, Асен-Йоан, Вяра-Надежда-Любов*.

455. КОВАЧЕВ, Николай. Пръстени-печати от XII – XIV век. – В: В е л и ч и е т о на Търновград (800 години от възстановяването на българската държава). С., 1985, 358–361.

Възстановяват се по пръстените лични имена: *Витомир, Калоян, Петър, Радослав, Нодор, Бесар*.

456. КОВАЧЕВ, Николай. Върху личните имена на Търновградчани през вековете. – В: В е л и к о Търново 1185 – 1985. С., 1985, 96–113.

Имена на царе, духовници, граждани – XV – XIV век.

457. КОВАЧЕВ, Николай. Историко-ономастични податки върху езиково-етническата принадлежност на населението в Търново XII – XIV в. – В: К у л т у р а т а на средновековния Търнов. С., 1985, 154–157.

Разработка въз основа на топоними и антропоними.

458. КОВАЧЕВ, Николай. Върху монашеските имена в Търновград и Търновската епархия. – В: Търновска книжовна школа. ВТУ и Институт по балканистика. Четвърти международен симпозиум. С., 1985, 241–246.

459. КОВАЧЕВ, Николай. Славянското име Десислав – Десислава в българската антропонимия и изкуство. – *Onomastica*, XXX, Krakow, 1986, 241–247.

Дават се статистически данни за разпространение на имената до 1970 г.

460. КОВАЧЕВ, Николай. *Mate ĩimundiĳ. Reiniĳ osobih imena. Nakladni zavod Matice hrvatske. Zagreb, 1988, 573 str.* – Български език, 40, 1990, № 2, 188–190.

Отзив за речника.

461. КОВАЧЕВ, Николай. Село Батошево в светлината на местните названия и имената на народа. – *Батосево*. С., изд. на ОФ, 1987, 36–42.

462. КОВАЧЕВ, Николай. Зараждане и развитие на българската антропонимична система. – В: *Втори международен конгрес по българистика. Доклади. Диалектология и ономастика*. С., 1988, 210–217.

ЛИ на феодално-дворцова класа, духовенство, народни среди.

463. КОВАЧЕВ, Николай. Генезис и разпространение на личното име Георги. – *Български език*, 1988, № 4, 304–306.

464. КОВАЧЕВ, Николай. Дали Душево е от Дюзова? – *Росица* (Севлиево), № 11 (1428), 14 апр. 1990, с. 4.

От ЛИ *Душо*.

465. КОВАЧЕВ, Николай. Личните имена в село Кръвеник, Севлиевска община. – *Ез. и литер.*, 45, 1990, № 3, 31–39.

466. КОВАЧЕВ, Николай. Подборна библиография по българска ономастика. – В: *Състоянието и проблеми на българската ономастика*. Т. 1. Велико Търново, 1990, 138–142.

467. КОВАЧЕВ, Николай. Свободен избор на име върху широка компетентна научна и национална основа. – *Народен глас* (Ловеч),

III, № 176 (688), 13 септ. 1990, с. 2.

468. КОВАЧЕВ, Николай. Състояние и проблеми на българската антропонимия. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 1. Велико Търново, 1990, 10–19.

469. КОВАЧЕВ, Николай. Някои наблюдения върху фамилните имена в Дряновско. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 1. Велико Търново, 1990, 116–117.

470. КОВАЧЕВ, Николай. Произход, значение и разпространение на светските и духовни имена на Софроний Врачански. – В : С о ф р о н и й В р а ч а н с к и и проблемите на възрожденската ни култура (1739 – 1989). Велико Търново, 1990, 73–79.

За името *Владислав, Стойко, Софроний*.

471. КОВАЧЕВ, Николай. Върху широка и сведуща научна основа. Велико Търново, ВТУ, Център по българска ономастика. 1990.

Проекторазработки за “Честотно-etimологичен речник на личните имена у българите”.

472. КОВАЧЕВ, Николай. За името на старопланинския резерват Балтин. – Е з. и литер., 46, 1991, № 2, 129–130.

От ЛИ име *Богатин*.

473. КОВАЧЕВ, Николай. Букуруво – Младен. – Р о с и ц а (Севлиево), XXXIV, № 2, 11 ян. 1992, с. 7.

По стар. ЛИ име *Букур*.

474. КОВАЧЕВ, Николай. Личини имена в България по названия на растения. – О n o m a s t i c a, 37, Krakow, 1992, 169–182.

Посочени са 112 основни лични имена с ботаническа основа на 109 растителни вида.

475. КОВАЧЕВ, Николай. Най-разпространеното женско лично име в съвременната ни личноименна система (Мария – Марийка). – Б ъ л г. език, 42, 1992, № 6, 499–501.

До 1980 г. се носи от 165 199 българки.

476. КОВАЧЕВ, Николай. Основа за проучване състава, раз-

пространението и честотността на личните имена в България. – В : С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 9–16.

477. КОВАЧЕВ, Николай. Свободен избор на лично име – норми и нормативност при именуването. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 35–42.

478. КОВАЧЕВ, Михаил. Зограф, изследвания и документи. С., 1942.
Епархиален поменник на Зограф, III дял. Дава много имена на поклонници от България.

479. Б ъ л г. език – класически и екзотичен. С., 1988, 210–215..
КОВАЧЕВ, Михаил. Самоковската епархия през 1757 г. Към на гр. Баня.
– В: П а и с и й Хилендарски и неговия щрих., 1960, 599–603.
Лични имена от Самоковско –1757 г.

480. КОДЖЕЙКОВА-СЕПАРЕВА, Й. Критичен поглед върху “Речник на личните и фамилни имена у българите”. [Стефан И л ч е в, БАН, 1969]. – Б ъ л г. език, 1971, № 4, 389–394.

481. КОДЖОВ, Т. К. Тълкувач на собствени имена. С., 1887.
До днес неоткрит екземпляр в библиотеките.

482. КОЖАРОВ, Асен Чаракчиев. За турските фамилни имена у нас. – Н а р о д н а култура, № 4, 24 ян. 1968.

483. КОЖУХАРОВ, С. Името на създателя на славянската писменост. – Б ъ л г. език, XIX, 1969, № 3, 263–265.
Константин-Кирил.

484. КОЗЛЕВА, Надежда. Наименованието на детето – дело на жените. – Б о р б а (В. Търново), XXX, № 14, 3 февр. 1973.
Излизайки от обсега на семейните традиции за новородените деца и и за именуването им е решаващо мнението на майките.

485. КОЙНАКОВ, Иван. За хубави и звучни български имена. – З а р я на комунизма (Ловеч), № 150, 19 дек. 1972.

486. КОЕВ, Васил. Символиката в ритуалната практика. –

А т е и с т. трибуна, 1979, № 2, 15–23.

487. КОКАЛИЧЕВА, Румяна. Топоними с антропонимичен произход в родително-винителен падеж. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 205–209.

488. КОЛАРОВ, Радослав. Звуковата метафора и семантика на собственото име в художествената реч. – Б ъ л г. език, XXVI, 1976, № 3, 219–223.

489. КОЛЕВ, Светослав. Научен труд с голяма стойност. Речник на личните и фамилни имена у българите. – ОФ, XXVIII, 8007, 27 юни 1970.

490. КОЛЕВ, Иван. Имената на нашите деца. – А т е и с т. трибуна, 1980, № 1, 85–88.

За проблемите в гр. Сливен – Дом за социалистически бит, култура и имената.

491. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Статистически наблюдения върху ЛИ на родените в гр. Сливен през периода 1870 – 1900 г. – В: С т у д е н т с к и изследвания (Велико Търново), II, 1973, 47–61.

491^a. КОЛЕСНИК, Валентина (Одеса). Болгарские антропонимы на Украине. – В: О н о м а с т и ч н о и етнолингвистично пространство на езика. Ч. I. 1996, 65–66.

Формиране на личноименната система на българите в чужда, украинска и славянска среда.

492. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Лични имена от словенски произход с препозитивна морфема в съвременната българска антропонимия. – В: А с п и р а н т с к и сборник. Т. 2. № 2 – Езикознание. ВТУ “Кирил и Методий”, 1977, 73–81.

493. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Сложните лични имена от славянски произход в съвременното именуване на българите (славообразователна структура). – В: А с п и р а н т с к и сборник. ВТУ “Кирил и Методий”. Т. 5, № 1. 1978, 23–33.

494. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Начини на образуване на лични имена от славянски произход в съвременната

българска антропонимия. [Афтореферат на дисертация за придобиване на научна степен “Кандидат на филологическите науки”. Научен ръководител – проф. Н. Ковачев.]. Велико Търново, 1982, 26 с.

495. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Антропонимичната конверсия като начин за образуване на лични имена от славянски произход. – Е з. и литер., 1983, № 6, 58–63.

496. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Суфиксалните лични имена в съвременната българска антропонимия от славянски произход. – В: Т р у д о в е на ВТУ “Кирил и Методий”. Т. 18, № 2. 1983, 7–40.

497. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Новите сложни имена в българската антропонимия. – Е з. и литер., 1986, № 5, 77–82.

498. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Традиция и новаторство в образуване на българските лични имена. – В: М е ж д у н а р о д е н конгрес по българистика. II Доклади. Т. 23. С., БАН, 1989, 100–108.

499. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия. Антропонимията – един възможен път към света на Елинпелиновите герои. – Е з. и литер., 44, 1989, № 1, 52–58.

500. КОНДУКТОРОВА-ВЪЛКАНОВА, Анастасия и Н. Черняева. За семантиката на някои собствени имена в българските народни приказки. Вълшебни и новелистични. – Е з. и литер., 47, 1992, № 1, 96–103.

501. КОНОВ, Атанас. За нашенските имена. – З а р я на комунизма (Ловеч), № 52, 13 май 1971.

501^a. КОНСТАНТИНОВ, Димитър. За имената на гражданите. – В: С о ц и а л и с т. право. С., 1954, № 1.

502. КОНСТАНТИНОВ, Иван. Собствени имена от Енидже, Вардар и Гевгелий. – Н о в и н и (Цариград), III, 1892, № 43.

503. КОНСТАНТИНОВ, Иван. Латински и романски думи в “История славяноболгарская”. – Р о д н а реч, VII, 1933–1934, № 5, 186–193.

Дава лични и други имена.

503^a. КОНСТАНТИНОВ, К. Два старобългарски надписа от скалния манастир при с. Крепча, Търговишки окръг. – *Арх.*, 19, 1977, № 3, 24–25.

Отец *Антуни*, X в.; *Михаилъ*, X в.

504. КОНСТАНТИНОВА, В. Христо Ботйов или Христо Ботев. – *Български език*, XIV, 1964, № 1, с. 70.

Наставката -ОВ (-ЙОВ, -ЬОВ) за индивидуална принадлежност. Ботев вместо Ботйов вече е приета. Кольов – притежателно прилагателно: Кольов ключ. Колев – фамилно име: Петко Колев.

505. КОНСТАНТИНОВ, Юл. Някои въпроси на българската антропонимия в социолингвистичен план. – *Съпосит. езикознание*, 1987, № 4, 36–44.

506. КОРКИНОВ, Йонко. Собствените имена – въпрос на национално достойнство. – *Български език* (Габрово), XVI, № 87, 20 юли 1967.

Против несвойствените български имена.

507. КОСТОВ, Кирил. Цигански елементи в българската ономастика. – *Български език*, X, 1960, № 5, 431–437.

Фамилини и родови имена като *Барови*, *Гаджови*, *Калови*...

508. КОСТОВ, Н. Езикови бележки. Петров, Иванов, Павлов, Димитров. – *Родна реч*, XI, 1936 – 1937, № 7, 250–251.

509. КОЧЕВ, Николай. Как да пишем и изговаряме името Паламас или Палама. – *Епохи*, II, 1994, № 2, 114–115.

Паламас, не *Палама*.

510. КОЮМДЖИЕВ, Иван. Няколко думи за чуждите имена. – *Литер. фронт*, № 29, 15 юли 1971.

511. КРАЕВ, Ганчо. Да погледнем към Средногорието. – *Родна реч*, XIII, 1939 – 1940, 126–131, 184–195.

Из речника на с. Веригово, Карловско. Прякори – 127–128.

512. КРЪСТЕВА, Цветана и Братислав Иванов. Някои спорни